

dagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds. Men den Redaction, som nu foreligger fra hans Side, er ikke correct, og jeg frygter for, at den kunde give Anledning til Ulemper, baade strax og i Fremtiden, af hvilke jeg skal tillade mig at paapege nogle. Det kunde saaledes synes i og for sig at være temmelig ligegyldigt, om man benævner Birkningen eller Marsagen, om man nemlig omdøber Hovedsagen, som er Møntfoden, eller man omdøber det, som slutter sig til Møntfoden, nemlig de circulerende Møntforters Benævnelse; men, naar der er Spørgsmaal om, hvad der er det Correcteste, saa er det vistnok i og for sig rigtigt at omdøbe saaledes, som Lovforslaget gaaer ud paa, selve Møntfoden, og ikke omdøbe de circulerende Mønter. Den første Passus af den ærede Rigsdagsmands Forslag giver allerede Anledning til Tvivl, fordi man ved „Mønt“ ikke alene forstaaer de circulerende Møntforter, men ogsaa selve de to Møntinstituter i Kjøbenhavn og Altona; i den Henseende vil der imidlertid vel ingen Tvivl være, men den første Betragtning, som jeg fremhævede, er virkelig meget væsentlig for Fremtidens Skyld. Lad os sætte, at denne Sag fremmes paa den Maade, som Regjeringen har ønsket, saa vil der, som d'Grr. bekjendt, være Spørgsmaal om at præge nye Halvdalere, naar Regjeringen forøvrigt fandt Anledning til at foretage nye Udmøntninger. Naar da en Bekjendtgørelse derom, som jo ikke er nogen Lovgivnings sag, men altid har været og vistnok ogsaa ifølge Sagens Natur maa betragtes som en administrativ Foranstaltning, udkom, saa maatte der ifølge den Redaction af Lovforslaget, som den ærede Rigsdagsmand har bragt i Forslag, og det dernæst var blevet til Lov, være udbræget Halvdalere efter Rigsbankdaler-Møntfoden; thi Rigsbank-Møntfoden er ikke omdøbt ved den Redaction, som den ærede Rigsdagsmand har bragt i Forslag, hvilket derimod vilde være Tilfældet ifølge Regjeringens Forslag. Efter deres Mening, som ere nøie inde i Møntforholdene — og jeg har i den Henseende confereret med kyndige Folk, idet jeg ikke som tidligere bemærket selv tillægger mig nogen dyberegaaende Indsigt i disse Forhold — er det noget fiøvende, at see det mindre

væsentlige ved det hele Forhold forandret, og derimod at lade det mere væsentlige blive staaende uforandret. Dette med Hensyn til den første Sætning i den ærede Forslagsfjllers nye Lovtext.

Med Hensyn til den anden Passus har det vissefelig ikke været den ærede Forslagsfjllers Mening, at ville gjøre nogen Indskrænkning i Henseende til den Myndighed, hvoraf Regjeringen i Møntforholdene allerede er i Besiddelse; men jeg troer dog at maatte give dem Ret, som med mig frygte for, at en saadan Indskrænkning kan blive en Følge af den Bestemmelse, at ingen Forandring skal foregaae med de i Kongeriget lovligt circulerende Møntforter og Repræsentativer. Saaledes derimod, som Lovforslagets § 2 er affattet fra Regjeringens Side, er der slet ingen Anledning til Tvivl; man seer, at Lovforslaget blot gaaer ud paa at sige, at de allerede lovligt circulerende Møntforter forholde sig til den omdøbte Møntfod og det omdøbte Møntsystem ganske paa samme Maade, som de hidtil have forholdt sig til Rigsbank-Møntfoden og Rigsbank-Møntsystemet, og der tales i Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Regjeringen, slet ikke om, hvorvidt der i Fremtiden maa foregaae Forandringer deri eller ikke, og det var derfor vel et Spørgsmaal, om Regjeringen — hvad den utvivlsomt efter den bestaaende Lovgivning og efter sit eget Lovforslag maa ansee sig berettiget til — efter denne Lovtext kunde ansee sig berettiget til at gjøre Forandring i Henseende til Prægningen af de nu circulerende Møntforter, altsaa f. Ex. affasse Benævnelsen „Species“ og indføre Benævnelsen „Dobbeltdalere,“ at lade Betegnelsen af Courantffilling paa Rigsbankdaler og da først Underafdelingerne af Rigsbankdaleren gaae ud; jeg anseer det for meget tvivlsomt, om det vilde være foreneligt med den ærede Rigsdagsmands Forslag at gjøre dette. Jeg veed nu meget vel, at den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Forslaget, strax vil sige: „ja der er naturligvis ikke Noget til Hinder for, at Regjeringen kan gjøre det, jeg har aldrig meent Andet;“ men det kommer jo ikke blot an paa at redigere Loven saaledes, at det i Detblikket forstaaes paa en vis Maade, og navnlig saaledes, som den ærede